

רקע על המאמר

טרם הסתלקותו, בשנת תש"י, רשם הרבי הריי"צ 'המשך' מאמרים בן עשרים פרקים, שהראשון שבהם - מאמר דיבור המתחיל "באתי לגני" - נועד ללימוד בשבת קודש יו"ד שבט, יום הסתלקותה של הרבנית רבקה, אשת אדמו"ר מהר"ש. אך למעשה, כשניגשו החסידים ללימוד המאמר בשבת קודש, לפני תפילת שחרית, היה זה כבר אחר הסתלקותו של הרבי הריי"צ, שאירעה באותו בוקר.

שנה לאחר מכן, ביו"ד שבט תשי"א, אחר הפצרות רבות מצד החסידים והמקושרים ברחבי העולם, ניאות הרבי לקבל על עצמו את הנשיאות, וביטא זאת כאשר פתח באמירת המאמר הראשון שלו, שנסב גם הוא על הפסוק "באתי לגני" (כפי שנהג הרבי הריי"צ, כשפתח את המאמר הראשון שלו, באותו דיבור המתחיל - "ראשית גוים עמלק", בו נפתח המאמר האחרון של הרבי הרש"ב).

במאמר יסודי זה עסק הרבי בעניין "כל השביעין חביבין" והגדיר את תפקיד דורנו, 'הדור השביעי' מאדמו"ר הזקן, להביא את הגאולה בפועל ממש. במהלך המאמר הזכיר הרבי מספר פעמים את כל רבותינו נשיאינו, וכך נהג גם במשך השנים הבאות לשזור את מהלך המאמר בביאוריהם של כל רבותינו נשיאינו.

וכך, בכל שנה, היה הרבי מבאר במאמרי יום ההילולא פרק אחר ('אות') מתוך המאמר המקורי של הרבי הריי"צ, בהתאם למחזור של אותה שנה, כשבין השנים תשי"א-תש"ל ביאר הרבי את כל המשך ההילולא, החל מאות א' ועד אות כ', והחל משנת תשל"א החל הרבי לבאר מחדש את ההמשך, עד לשנת תשמ"ח, בה אמר הרבי בפעם האחרונה, לעת עתה, מאמר על הפסוק "באתי לגני" וביאר את אות י"ח של ההמשך בפעם השנייה.

